

зано по Еврейски *животний хлѣбъ*, и да вкуса-
саме отъ него; да прѣнесемъ и ние като онѣзи
врачове (волсвитѣ), кои слѣдъ поклоняването си
принесли на повороденото дѣтенце: *злато, ли-
ванъ и змирна*; нѣ не таквозъ злато що са зо-
ве пари, а чисто като злато сърдце отъ сѣка-
кво зло желане, а вмѣсто *ливанъ*, молитва —
змирна, умилни сълзи отъ покаяне. Врачоветѣ
са покланягъ, нѣ глѣдаме че са не връщатъ по
сѣщия пѣтъ; се тѣй и ние, като са поклонимъ
прилично, да уловимъ другий пѣтъ; да промѣ-
нимъ гнѣвѣтъ си, да са не върнемъ пакъ презъ
сѣщия градъ, както що направихъ оние врачо-
ве, та не отидохъ при Ирода царя — да не ра-
згнѣвяваме Исуса, който днесъ са ражда, и да
не подигнемъ изново Божий гнѣвъ върху си, нѣ
да вървимъ тѣй щото у послѣдния день да чюе
сѣки изъ насъ сладкия гласъ на Христа Бога:
„Елате при мене сички вие, които ма обикна-
хте.“ Радвайте са сега и весели бѣдете днесъ
съ Бога — вашата награда е голѣма. Ангелитѣ
пѣягъ днесъ славословие на Бога. Тѣй и сѣка
човѣческа душа да хвали Бога: *Слава горѣ на
небето, миръ на земята и доброжелание у хо-
рата Дай Боже!*
